

Předkládaná práce si klade za cíl zkomparovat díla Georga Simmela a Zygmunta Baumana. Je ověřována hypotéza, že Bauman na Simmela navázal nejen v oblasti používaných metod, ale též v oblasti tématické. Po uvedení cíle a metody práce je pojednáno o životních a myšlenkových východiscích, v nichž jsou nalezeny určité podobnosti, jež mohly ovlivnit podobu tvorby rozebíraných autorů. Značné místo je věnováno problematice metod. Práce přiznává, že metoda i teorie se u obou ve velké míře mísí. I tak je ale možno sledovat specifické rysy způsobu tvorby, jež mají oba společné. Oba nacházejí v jevech ambivalenci; Simmelův způsob práce je ale mnohem více ovlivněn kantovskými představami o poznání. Bauman je také méně filozofickým. Oba badatelé obražují svou pozornost ke konkrétnímu a zbytečně neteoretizují. U Baumana vyznívá silněji důraz na individuální odpovědnost a morálku jedince. Demoralizující účinek společnost i na jedince však nachází díky analýze úlohy peněz i Simmel; Bauman ke stejnému závěru dochází prostřednictvím studia holocaustu. Právě zakomponováním etiky do analýzy společnosti se Bauman liší od jiných „postmoderních“ autorů. Rozborem působení peněz Simmel svou pozornost obrací ke spotřební stránce ekonomiky, kterou Bauman blíže analyzuje v podmínkách globalizujícího se světa. Práce je uzavřena konstatováním, že jednotlivé prvky Baumanovy tvorby nemusí mít nutně za zdroj Simmelovy úvahy, ovšem soubor těchto prvků je nápadně podobný těm, které nalezneme u Simmela.